

”Stryk alla ord som kan strykas och behåll det väsentliga”

Rönnells Antikvariat en kulen oktoberkväll. Silverhåriga kulturmän och kulturkvinnor fyller salen. Det är fullsatt när samtalsledaren **Anneli Dufva** hälsar välkommen.

Det ska handla om kulturmannen som roll. Först läser **Andreas T Olsson Kjell Espmarks** dikt *Nu har Beethoven blivit galen* ur boken *Kvällens frihet*. Sedan följer Espmarks pjäs *Rosencrantz och Guildenstern*, som är en tänkt dialog mellan **Olof Lagercrantz** och **Lars Gyllensten**, när de ofrivilligt hamnar i samma sjukhussal i livets slutskede. Andreas T Olsson och **Tobias Theorell** läser.

Det är en genial och roande dialog mellan två litterära giganter. En tuppfäktning på kulturmännanivå, om vem av herrarna som är mest begåvad, berömd och beläst. En dialog som mycket väl kunde ha varit verklig menar Kjell Espmark. Men det är inte bara en dialog mellan Lagercrantz och Gyllensten, här kan man ana sig till nutida personer och lyssna in en del av de fäktningar som präglade krisen i Svenska Akademin

Efterföljande samtal handlade om begreppet kulturman och om vi kommer att ha sådana även i framtiden. Om huruvida olika ståndpunkter och åsikter alltid måste leda till ovänskap. Och om skrivandets mening och frihet. Någon menar att en kulturman är ett självutnämnt manligt geni och att det kan finnas en tillväxt där man minst anar det. Men Kjell Espmark gillar inte begreppet, han tycker att det har blivit ett skällsord. Gyllensten och Lagercrantz övervann inte sin sedan länge odlade ovänskap. Om det berodde på olika åsikter eller något annat vet jag inte. Men Kjell Espmark menar att man kan ha radikalt olika åsikter och ändå vara vänner. Något som jag

tycker låter betryggande och moget.

Om skrivandet säger han att det kan finnas olika skäl att skriva, själv skriver han för att för att få grepp om verkligheten. Hans första bok publicerades för över 60 år sedan. 50 böcker senare har han nått kvällens frihet och känner sig fri att skriva som han vill.

– Mina böcker är tunna, säger han, en lärdom är att stryka alla ord som kan strykas och behålla det väsentliga.

Text: Gun-Lis Angsell

Medverkade gjorde:

Kjell Espmark, professor, akademiledamot, poet och författare

Anneli Dufva, dramaturg och redaktör på Dramaten

Andreas T Olsson skådespelare och dramatiker

Tobias Theorell, skådespelare och regissör

Ulrika Milles, författare och kritiker